

ging het in die dagen wat gemoedelijker toe op de scholen. Geen gecommitteerden hielden toezicht bij het eindexamen. De schadelijke gevolgen van dat gecombineer werden minder gevoeld. De leeraren van tegenwoordig echter kunnen moeilijk ontkennen, dat de taak van hun voorgangers heel wat zwaarder was en meer inspanning vereischte. Alleen reeds het orde houden vergde meer van den docent. Geen wonder dan ook, dat Curatoren in die jaren telkens tusschenbeiden moesten komen, wanneer de leerlingen het een docent te lastig maakten. Soms lag de fout aan het ontactvol optreden van den docent. Dit laatste was, jammer genoeg, het geval bij Van Vloten. Hoe gezien hij ook was om zijn groote kunde, hij kon als leeraar niet gehandhaafd worden, daar zijn paedagogische gaven te kort schoten. Was van Vloten, inziende dat in hem geen docent stak, in stilte vertrokken, het ware beter geweest en menig onaangename brief aan Curatoren zou achterwege gebleven zijn. Nu hij dit niet verkoos, kreeg hij in Februari 1846 zijn ontslag. Uit de vijftig sollicitanten, die voor deze betrekking in aanmerking wenschten te komen, werd benoemd E. Piaget. Deze benoeming vond plaats 20 Augustus 1846. Evenals Van Vloten zou hij doceeren de vakken Fransch en Nieuwe Geschiedenis. De Raad bepaalde, dat ZEd. als nu, alvorens deze functie te kunnen aanvaarden, zal moeten overleggen een koninklijk besluit, waarbij ZEd., als vreemdeling, wordt toegelaten tot het geven van onderwijs in genoemde vakken hier te lande en tevens moet bezitten eenen onderwijsrang volgens de bestaande verordeningen op het lager onderwijs. Eerst in Mei 1848 legt Piaget de acte van naturalisatie over en betaalt de voor dien post bepaalde entrée recognitie ter somma van f 250. Bijzonder gelukkig bleek deze keuze te zijn. Piaget was een goed docent en paedagoog. Jarenlang gaf hij zijn beste krachten aan onze school. Daarvan plukte hij de vruchten. Nog wordt zijn naam met eere genoemd door zijn oudleerlingen.

Bij het openbare examen op 28 Juni 1848 was de Inspecteur der Latijnsche Scholen tegenwoordig. Van zijn bevinding bracht hij later schriftelijk verslag uit aan B. en W. Het onderwijs in de Handelswetenschappen liet niets te wenschen